

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/483/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113207200
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6113207200.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava proti odporcovi T. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX, XXX XX Q. Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 986,59 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 20. 02. 2014, č. k. 13C/205/2013 - 118, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, vedený vo F. a.s. číslo IBAN P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, vedený vo F. a.s. číslo IBAN P XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil. Zároveň upravil Daňový úrad v Bratislave vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 52,30 eur. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh doručený súdu dňa 25.03.2013 zobral navrhovateľ dňa 18.02.2014 v celom rozsahu späť, ešte pred prvým pojednávaním. Súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že náhradu trov nepriznal ani jednému z účastníkov konania, pretože navrhovateľ, ani odporca náhradu trov neuplatnili a vedľajší účastník síce náhradu trov uplatnil, ale súd za použitia ust. § 150 O. s. p. považoval jeho postup za paušálny, na jeho vstup do konania nebol žiadny dôvod. Ide o neúčelné trovy vedľajšieho účastníka aj preto, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS sa nechalo zastúpiť advokátom a pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť. Odporca žiadnu iniciatívu v zmysle súhlasu s takýmto vstupom nevyjadril. Sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal.

Proti rozhodnutiu sa odvolal vedľajší účastník. Rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka žiadal zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, spolu vo výške 182,75 eur.

Namietal, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní (združenia na ochranu spotrebiteľov) je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Svojou činnosťou naplňuje ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov. V danom prípade sa nejednalo o paušálny vstup do konania, ale o vstup konkrétny a účinný, kde oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 17.04.2013 obsahuje konkrétnu spisovú značku a označenie žalovaného. Legitimáciu pre vstup do konania združeniu dáva zákon (§ 93 ods. 2 O. s. p.). Spor bol ukončený späťvzatím žaloby práve v dôsledku vstupu vedľajšieho účastníka do konania, o čom svedčí text späťvzatia, kde navrhovateľ rieši najmä neúčelnosť trov vedľajšieho účastníka. Relevantným úkonom spotrebiteľov, ak by nesúhlasili so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je nevyjadrenie súhlasu, ale výslovný nesúhlas, čo v tomto konaní preukázané nebolo. Vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania, ide o účelne vynaložené trovy. Poukazuje na ust. § 25 ods. 1 O. s. p. , aj novelizované znenie § 137 O. s. p. a tiež rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako odvolacieho súdu, v obdobných veciach.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka navrhol podľa § 219 O. s. p. potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,52 eur.

Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej moci. Trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené trovy v konaní.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 220 O. s. p. zmenil. V ostatnej časti uznesenie okresného súdu nie je dotknuté.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

Vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné. Je treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcom a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcovi ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. V prípade zastavenia konania však treba rozlišovať prípady, predovšetkým, keď k zastaveniu konania došlo bez zavinenia účastníka, t.j. z objektívnych a zákonom upravených a predvídaných príčin. Iba na tento prípad dopadá ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Ak však účastníkovi možno pričítať zavinenie na tom, že konanie bolo zastavené, treba uplatniť ust. § 146 ods. 2 O. s. p., ktoré je výnimkou z ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania, a to podľa prvej vety ods. 2 tomu z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety ods. 2 O. s. p. odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Náhrada trov konania priznaných podľa § 146 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ zobral bez udania dôvodu návrh späť potom, čo vedľajší účastník vo svojom podaní zo dňa 23.05.2013 argumentoval voči nároku uplatňovanému navrhovateľom a vzniesol námietku premlčania. Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania zaviniť navrhovateľ a pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., ktoré ustanovenie predstavuje špeciálnu úpravu pred ustanovením § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Súd je povinný skúmať pri rozhodovaní o trovách konania, či nie sú splnené podmienky na aplikáciu daného ustanovenia, čo v danom prípade zo strany okresného súdu síce splnené bolo (čo možno vyvodiť z textu odôvodnenia rozhodnutia, aj keď okresný súd príslušný, resp. žiadne ustanovenie právneho predpisu týkajúce sa rozhodovania o trovách v odôvodnení rozhodnutia neuviedol), avšak okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, keď vyslovil, že náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi nepatrí za aplikácie ust. § 150 O. s. p., pričom okresný súd zjavne aplikoval ods. 1 tohto ustanovenia, keďže odkazuje na „dôvody hodné osobitného zreteľa“, ktoré súd videl v tom, že zo strany vedľajšieho účastníka išlo o paušálny vstup do konania, že na takýto vstup nebol žiaden dôvod, odporca o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemal ani vedomosť a vedľajší účastník sa navyše nechal zastúpiť advokátom, čím podľa názoru okresného súdu došlo k zbytočnému navýšeniu trov konania. Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci uvedené okolnosti nemožno zohľadniť ako okolnosti hodné osobitného zreteľa s vplyvom na výsledok rozhodnutia o trovách konania. V rozpore s platnou právnou úpravou je argumentácia okresného súdu, že ak vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, že takéto trovy nemožno z tohto dôvodu považovať za účelné. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odoprieť právo dať sa právne zastúpiť advokátom, takýto názor okresného súdu odporuje

zákonem SR a taktiež predpisom EÚ. Bezpochyby vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu. Navrhovateľ až po vznesení námietky vedľajšieho účastníka a oboznámení sa s obsahom jeho vyjadrenia k žalobe zobral návrh v celom rozsahu späť, čo svedčí o tom, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj účel, teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. Preto podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. mal súd vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov konania.

Taktiež odvolací súd zdôrazňuje to, na čo už viackrát poukázal pri svojej rozhodovacej činnosti v iných obdobných veciach týkajúcich sa totožného navrhovateľa, že je potrebné všimnúť si aj okolnosti, za ktorých došlo k uplatneniu nároku, resp. nárokov v podobe niekoľko tisíc žalôb na súdoch SR, a to aj napriek tomu, že si navrhovateľ musí byť vedomý skutočnosti, že niektoré nároky sú premlčané. Práve z dôvodu činnosti vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu nedochádza k priznaniu premlčaných nárokov pre navrhovateľa. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nepochybne zrejmá a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa napĺňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Vedľajšiemu účastníkovi nemožno vyčítať, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, že sa jedná o opakované podania v obdobných veciach, že sa jedná o rovnakú právnu argumentáciu, pretože je to preto, leto týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby navrhovateľa. Vyjadrenia nedáva samoučelne, ale reaguje nimi na žaloby navrhovateľa, keď mnohokrát vznáša námietky premlčania.

Aj v prejednávanej veci je nepochybné, že navrhovateľ uplatnil premlčaný nárok a práve v dôsledku zastúpenia odporcu vedľajším účastníkom došlo k späťvzatiu návrhu. Navrhovateľ žaloval premlčanú pohľadávku zrejme v domnienke, že odporca nebude namietat premlčanie v dôsledku svojej neznalosti. Práve táto okolnosť je jednou z tých, ktorá vylučuje aplikáciu ustanovenia § 150 O. s. p. v danom prípade.

Z hľadiska aplikácie ustanovenia § 146 ods. 2 je nepochybné, že vedľajší účastník má nárok na náhradu trov konania v zmysle citovaného ustanovenia. Z obsahu spisu je zjavné, že k späťvzatiu návrhu na začatie konania nedošlo z dôvodu, ktorý by navrhovateľ ozrejmil, preto sa možno domnievať, že sa tak stalo z dôvodu námietok vyslovených vedľajším účastníkom v jeho podaní (vyjadrení k žalobe). Vstup vedľajšieho účastníka do konania nebol preto bezúčelný a patrí mu náhrada trov konania, pretože aj vedľajší účastník má rovnaké práva ako každý účastník sporu, môže sa dať zastupovať advokátom, z hľadiska rovnosti zbraní je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť a nie je žiadny dôvod na to, aby súd právo na zástupcu posudzoval u navrhovateľa inak ako u vedľajšieho účastníka, ako to nesprávne urobil v danom prípade aj okresný súd.

Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil tak, že mu priznal náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení účinnom v rozhodnom čase, a to celkom vo výške 142,22 eur, ktoré odvolací súd považuje za účelne vynaložené, v zložení:

odmena za 2 úkony právnej služby - 1 úkon prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v znení do 30.06.2013), 1 úkon písomné podanie na súd vo veci samej z 22.05.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v znení do 30.06.2013), za každý úkon odmena po 51,54 eur (tarifná odmena v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky vychádza z hodnoty sporu 986,59 eur bez príslušenstva) + 2 x režijný paušál po 7,81 eur, čo spolu predstavuje daňový základ (118,52 eur) pre daň z pridanej hodnoty v sadzbe 20 % t.j. 23,70 eur. (Advokát preukázal že je platiteľom tejto dane).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to odvolanie. Predmetom odvolacieho konania, ale nebola suma o zaplatenie 986,59 eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale

odvolací súd sa zaoberal nárokom na náhradu trov a jeho výšku. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 142,22 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky je odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 režijný paušál vo výške 7,81 eur, spolu trovy 24,41 eur čo je daňový základ pre výpočet dane z pridanej hodnoty v sadzbe 20 % t.j. 4,88 eur. Trovy odvolacieho konania vrátane DPH sú 29,29 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.